

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/48/2021
Identifikačné číslo spisu: 4117011502
Dátum vydania rozhodnutia: 30.09.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:4117011502.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného Y. Q. I. W. J. D. X. W. G. , pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 30. septembra 2021 v Bratislave dovolanie obvineného Y. Q. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Miloša Cimráka proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 10. apríla 2019, sp. zn. 2To/36/2019, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Y. Q. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Nitra (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 19. februára 2019, sp. zn. 5T/70/2017, uznal obvineného Y. Q. vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. spáchaného v jednočinnom súbehu so zločinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe, že

v čase okolo 01:00 hod. dňa 1. septembra 2015 na K.W. ulici v C. v blízkosti domu č. XX pri násype železničnej trate, prišiel k poškodenému T. L., na ktorého po krátkom vzájomnom rozhovore, namieril krátku zbraň - plynovú pištoľ a povedal mu: „daj mi peniaze, lebo Ťa zastrelím“, na čo poškodený zo svojej peňaženky vybral bankovku v nominálnej hodnote 10 €, ktorú Y. Q. podával, pričom tento ho začal strkať a zvalil ho na zem, kde ho opakovane štyrikrát udrel sklenenou fľašou do hlavy do oblasti temena, pričom sa poškodenému podarilo vstať a utiecť s tým, že tam nechal peňažnú hotovosť vo výške 10 €, peňaženku, vodičský preukaz, občiansky preukaz, kartičku zdravotného poistenia, bankomatovú platobnú kartu Slovenskej sporiteľne, digitálny fotoaparát zn. Canon 60D s pamäťovou kartou, objektív zn. Canon 85 mm F1.8, objektív zn. Tamron 17-50 F2.8, čiernu brašňu zn. Love Pro, statív zn. Hama a mobilný telefón zn. Samsung S3 mini v celkovej hodnote 1 115 €, ktoré si Y. Q. po úteku poškodeného ponechal, pričom poškodenému T. L. boli útokom spôsobené zranenia, a to mnohopočetné tržné a rezné rany v temennej oblasti hlavy, pomliaždenie v oblasti ľavého predkolenia a

pomliaždenie v oblasti ľavého kolena, ktoré si vyžadovali dobu liečenia a pracovnej neschopnosti v trvaní sedem dní.

Za to mu okresný súd podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. a podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil trestný rozkaz okresného súdu z 24. júla 2017, sp. zn. 21T/49/2017, a rozsudok okresného súdu z 23. augusta 2017, sp. zn. 33T/63/2017, vo výrokoch o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 60 ods. 1 písm. a), ods. 6 Tr. zák. mu súd uložil trest prepadnutia (tam špecifikovaných) vecí, ktorých vlastníkom sa stal štát. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvinenému uložil, aby poškodenému T. L. nahradil spôsobenú škodu vo výške 1 065 € a poškodenej VŠZP, a. s. škodu vo výške 206,86 €. Vo zvyšnom rozsahu súd podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného T. L. odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený Q. odvolanie, o ktorom Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) rozhodol rozsudkom z 10. apríla 2019, sp. zn. 2To/36/2019 tak, že napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného (na identickom skutkovom základe) uznal vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. a) Tr. zák. spáchanom v jednočinnom súbehu so zločinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. Za to mu súd podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia; vo zvyšnom rozsahu ostala výroková časť rozsudku okresného súdu nezmenená.

Dňa 24. februára 2021 podal obvinený Q. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Miloša Cimráka dovolanie, v ktorom uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Uvedol, že z napadnutých rozsudkov nie je zrejmé, na základe akých skutočností má byť preukázaný jeho úmysel zmocniť sa platobnej karty poškodeného. Vo výrokovej časti absentuje popis skutočností, z ktorých by mala vyplynúť forma zavinenia; z opisu skutku vyplynulo len to, že poškodený ušiel a na mieste nechal hotovosť, ako aj ďalšie osobné veci, vrátane platobnej karty, pričom tieto si mal po úteku ponechať. Ani zo záverov ohliadky miesta činu nevyplývalo, že by si mal predmetnú kartu ponechať, príp. ju akokoľvek použiť. S poukazom na tieto skutočnosti dospel k záveru, že krajský súd jeho konanie nesprávne právne kvalifikoval aj podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. Nesprávna právna kvalifikácia spočívala aj v tom, že sa mal predmetných trestných činov dopustiť v jednočinnom súbehu, ktorý v danom prípade nebol možný. Nebolo mu totiž preukázané akékoľvek použitie (alebo aj obstaranie) karty; z dokazovania nevyplývalo, že by sa mal karty zmocniť a aj keby sa tak stalo, takýto úmysel nemohol mať, keďže v čase prepadu vôbec nevedel, že poškodený má kartu pri sebe. Tak, ako nemôže existovať súbeh medzi trestným činom krádeže a lúpeže, tak nemôže existovať ani súbeh medzi obstaraním si platobného prostriedku a jeho lúpežou. Trestný zákon definuje vec v § 131 Tr. zák. a túto definíciu spĺňa aj platobná karta; nemôže byť preto potrestaný tak za násilné zmocnenie sa cudzej veci, ako aj za jej obstaranie.

Na základe týchto skutočností obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a prikázal mu, aby vo veci znova konal a rozhodol.

K dovolaniu obvineného Q. sa 30. marca 2021 vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Nitra (ďalej len „prokurátorka“) tak, že ho navrhla zamietnuť. Uvedla, že súdy vykonaným dokazovaním objasnili skutkový stav, aby následne dospeli k záveru, že skutok, ktorý sa obvinenému kládol za vinu, sa stal, vykazuje znaky žalovaných trestných činov a spáchal ho obvinený.

K vyjadreniu prokurátorky sa obvinený Q. ďalej nevyjadril.

Dňa 24. júna 2021 bol spisový materiál spolu s dovolaním obvineného riadne predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie. Následne najvyšší súd ako súd dovolací [§ 377 Tr. por.] predbežne preskúmal dovolanie obvineného i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], prostredníctvom zvoleného obhajcu [§ 373 ods. 1 Tr. por.], v zákonom stanovenej lehote [§ 370 ods. 1 Tr. por.] a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať [§ 370 ods. 3 Tr. por.]. Zároveň, ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Úvodom najvyšší súd pripomína, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže dovolací súd vykonať dokazovanie len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. najvyšší súd uvádza, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o jeho existencii je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú k preskúmvaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Na podklade týchto úvah dovolací súd konštatuje, že námietky obvineného Q., že platobnú kartu si neobstaral, resp. že v čase prepadu nemohol pojať úmysel si ju obstaráť (podporené aj ohliadkou miesta činu), sa týkajú hodnotenia skutkového stavu, do ktorého dovolací súd s ohľadom na § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. časť za bodkočiarkou zasahovať nemôže. I napriek tomu dovolací súd obvineného upriamuje na s. 9 ods. 2 - 10 ods. 1 rozsudku, resp. s. 7 ods. 4 - 8 ods. 1 rozsudku, kde súdy nižšieho stupňa svoje presvedčenie o vine obvineného (a to aj v časti obstarania platobnej karty) zdôvodnili hlavne výpoveďou poškodeného L., ktorá bola verifikovaná výpoveďami svedkov B., C. a C. (z ktorých vyplynulo, že obvinený mobilný telefón pochádzajúci z lúpeže predal svedkovi B.), ohliadkou miesta činu (kde sa našla rozbitá fľaša a plynová pištoľ), daktyloskopickými stopami (odtlačky prstov obvineného na rozbitej fľaši), stopami DNA obvineného (ktoré sa našlo na vrúbkovanej časti zbrane) a listinnými dokladmi (oznámenie SLSP, a. s.).

Ani námietkou týkajúcou sa údajne nesprávnej právnej kvalifikácie skutku sa najvyšší súd v zmysle §

371 ods. 5 Tr. por. nemohol zaoberať. Z pohľadu postavenia obvineného Q. nie je relevantné, či konanie popísané v skutkovej vete popri zločine právne kvalifikovanom podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. (ktorého právnu kvalifikáciu obvinený nespochybňuje) naplnia aj zákonné znaky prečinu podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. Z napadnutých rozsudkov je zistiteľné, že obvinený sa dopustil jedného skutku (nemá ísť teda o prípad viacčinného súbehu), za ktorý mu bol v súlade s § 188 ods. 2 Tr. zák. ukladaný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov. Okolnosť, že obvinený mal spáchať ďalší prečin podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. našla reflexiu len pri konštatovaní priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., ktorá však s poukazom na skoršie odsúdenie obvineného za zločin a s tým spojený postup podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. časť za bodkočiarkou nemala na určenie trestnej sadzby žiaden vplyv. To isté potom platí aj pre použitie sprísňovacieho ustanovenia podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 42 ods. 1 Tr. zák., ktoré bolo vyvolané ďalšou trestnou činnosťou, za ktorú bol obvinený odsúdený v konaniach vedených na okresnom súde pod sp. zn. 21T/49/2017 a sp. zn. 33T/63/2017. Inými slovami povedané, to či konanie obvineného Q. bolo správne právne posúdené aj v intenciách § 219 ods. 1 Tr. por. je s poukazom na jeho recidívu a aplikáciu tzv. asperačnej zásady len akademickou otázkou, ktorá nemá vplyv na postavenie obvineného a je preto vylúčená z rámca dovolacieho prieskumu.

Na základe týchto skutočností najvyšší súd dovolanie obvineného Q. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.